

ditforeningsobligationer anbragte paa den franske Børs, er der navnlig to væsentlige Hindringer: dels have vi nu 14 forskellige Kreditforeninger med ca. 79 forskellige Serier af Obligationer, og deri løber den franske Privatmand, der agter at anbringe sine Penge i Obligationer, sur, dels er den franske Stempelafgift af private Papirer saa høj, at et $3\frac{1}{2}$ pCt. Papir derved faktisk drives ned til kun at give $3\frac{1}{10}$ pCt. i Rente (der er Stempelafgift ikke blot af selve Kapitalen (2 pCt.) men ogsaa en aarlig Afgift af Kuponerne, medens Stempelafgiften af Statspapirer kun er 1 pCt. af Kapitalen og ingen Afgift af Kuponerne). — „Hvordan Hypotekbanken skal virke“ — sagde Ministeren videre — „vil let staa ærede Medlemmer klart. Naar Hypotekbankens Direktion mener, at Situationen paa Pengemarkedet — vort eget og det franske — kræver det eller gør det tilraadeligt eller forstandigt, saa optager Hypotekbanken et passende Laan paa det franske Marked og udsteder derfor en Serie af sine Obligationer, og for de Penge, som derved indvindes, opkøber den vore hjemlige Kreditforeningers Obligationer omtrent i Forhold til, hvad de enkelte Kreditforeninger udbyde i Obligationer.“ . . . „I øvrigt griber Hypotekbanken aldeles ikke ind i Kreditforeningernes Selvstyre.“ . . . — I øvrigt kan anføres, at af vore 4 Hovedbanker have i 1903 Landmandsbanken og Privatbanken tilraadet Oprettelsen af Hypotekbanken, medens Nationalbanken og Handelsbanken nære Betæneligheder og derfor nærmest fraaade den. Af disse Banker har Nationalbanken i Skrivelse af 6. Januar 1906 — uden at frafalde sine Betæneligheder fra 1903 — erkendt det heldige i, at en Afdeling for Indkøb af Tiendeobligationer knyttes til Hovedbanken.

I *Folketinget* blev den i Lovforslaget, som det var forelagt, for den administrerende Direktør fastsatte Løn 6000 Kr. forhøjet til 8000 Kr., Grundfondet forhøjedes fra 15 Mill. Kr. til 20 Mill., og det bestemtes, at Husmandskreditforeningsobligationerne, som ere statsgaranterede i Forvejen, ikke skulle have Krav paa at komme i Betragtning ved Bankens Opkøb. — I *Lands-tinget* skete en Række indgribende Forandringer i Forslaget. For det første undergik Bestemmelserne om Bankens Administration væsentlige Ændringer, navnlig i Retning af at modificere den Finansministeren i Lovforslaget tildelte Indflydelse paa Hypotekbankens Ledelse. Efter Lovforslaget skulde saaledes de to Direktører kaldes „kontrollerende“ Direktører og den ene skulde være „en Embedsmand i Finansministeriet, der sorterer direkte under Finansministeren“. Landstinget strøg dette og indsatte et Tilsynsraad paa 5 Medlemmer ved Siden af Direktøren (se ovfr.). Dette havde atter til Følge, at en Række ved Forslaget Finansministeren tillagte Beføjelser maatte overføres til Tilsynsraadet. Ligeledes indsatte